

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Complectens Constitutiones Benedicti XIV. ab initio Pontificatus usque ad
Annum 1746

Luxemburgi, 1752

CII. Maronitarum Antistites ob duplicem Patriarchæ electionem antea
dissidentes, quod, præstitâ mandatis Apostolicis obedientiâ, ad unitatem
redierint, collaudentur &c. 11. Augusti.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74696](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74696)

1744.
Dat. die 11.
August. 1744.Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem
sub Annulo Piscatoris die XI. Augusti MDCCXLIV.
Pontificatus Nostri Anno Quarto.

D. Cardinalis Passionis.

C I I.

Maronitarum Antistites ob duplicem Patriarchæ
electionem antea dissidentes, quod, præstita
Mandatis Apostolicis obedientia, ad unitatem
redierint, collaudantur, &c.Venerabilibus Fratribus, Archiepiscopis, & Epis-
copis Maronitis.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Venerabiles Fratres, salutem, & Apostolicam
Benedictionem.Vetus inter
S. Sedem, &
Maron. Nationem
concordia com-
memoratur.Item provi-
dentia Pont.,
ad tollend-
um Schisma
recens con-
flatum.Antistitem
aliorumque
obedientia
commendat-
ur.Patriarchæ
conceditur
Pallium,
aliæque gra-
tiæ, & fa-
cultates.Acta omnia
in Consisto-
rio expiata.Adhortatio
ad pacis &
religionis
studium.

EXIMII erga Apostolicam Sedem obsequii,
exhibitæque obedientiæ plura semper do-
cumenta dederunt Maronitarum Antistites, Ve-
strique omnium Ordinum Cives verè tenaces
Religionis. Quamobrem Pontifici Maximo præ-
cipuo in amore fuistis, & non unum retulistis
ab hac Sanctissima Divi Petri Cathedra benefi-
centiæ, studii, amoris argumentum. Hujusmo-
di vestigiis Nos quoque insticisse, non sanè Vo-
bis incompertum fuit in commota istic dudum
duplicis Patriarchalis electionis procella, qua
Ecclesia Vestra, funestis hisce discordiis non
antea exagitata, præceptis itura videbatur. Su-
prema siquidem Nostra auctoritate illam dispa-
vimus, cognitaque causa, quam ex Ecclesiasti-
cis legibus ad Nos detuleratis, legitimum Vo-
bis Patriarcham constitutum Venerabilem Fra-
trem Simonem Evodium: confirmavimus quo-
que recentem Libaniticam Synodum, pluraque
sacræ disciplinæ, Ecclesiasticæ vestris salutaria
decrevimus, qua nostris Literis in forma Brevis
expressa ad Vos attulit Dilectus Filius Jacobus
a Luca Franciscanæ Observantium Familiæ
Alumnus.

§. 1. Id omne gratum, debitaque obedi-
entia acceptum Vos habuisse, & accuratissime ob-
servavistis, e vestris literis, atque ex authenti-
cis actis ad Nos transmissis libenter cognovimus,
letamurque, hac obsequentissima omnium ve-
strum voluntate, Vos Majorum exemplum se-
quutos, vicem Nobis reddidisse benevolentia,
solicitudinis, benignitatis, qua utique Gentem
vestram complectimur.

§. 2. Sacro præterea Pallio donavimus ipsum
Patriarcham Vestrum Simonem Evodium, an-
nuentes vestris precibus, quas & ille per Procur-
atorem suum Dilectum Filium Josephum Simo-
nium Assemanum Prælaturæ Nostræ Domestici
Nobis exhibuit. Facultatem simul ei con-
tulimus impertiendi per se, aut per alium Epis-
copali dignitate fulgentem, Dilecto Clero, &
Populo Maronitarum, eorumque domibus,
agris, prædiis, & bonis quibuscumque solemn-
i ritu semel Benedictionem; iis verò utriusque se-
xus, qui per Penitentia Sacramentum a pecca-
tis expiati, & Sanctissima Eucharistia refecti,
Benedictioni hujusmodi præsentem interfuerint,
ut plenariam omnium peccatorum suorum In-
dulgentiam eadem Apostolica auctoritate Nostra
largiri possit ac valeat. Ceteras præterea In-
dulgentias jampridem Nationi Vestrae legitima
auctoritate concessas nominatim confirmavimus.

§. 3. Habetis igitur paternæ caritatis Nostræ
perpetuum monumentum; cui decus ac cele-
britatem addidit, quod hac omnia in Consisto-
rio palam peregrimus, plura ibi de vestra in Apo-
stolicam Sedem observantia honorificè loquuti.
Vestrum modo sit, beneficium Nostrum tueri,
positis animorum discordiis, Catholicaque Reli-

gione, quod hæcenus accuratè fecistis, integerrimè
custodita. Quod ut alacrius peragatis, Apo-
stolicam Benedictionem Vobis, Venerabiles
Fratres, Vestrisque Gregibus peramanter imper-
timur.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem
sub Annulo Piscatoris die XI. Aug. MDCCXLIV.
Pontificatus Nostri Anno Quarto.

J. Vincentius Lucchesinius.

Acta Consistorialia pro approbatione Synodi
super obedientia præstita Patriarchæ Antio-
cheno-Maronitarum: Cum concessione Pallii
dicto Patriarchæ.

In Consistorio Semipublico habito die 13. Julii 1744.

ARGUMENTUM.

POSTquam R. P. D. Simon Petrus Evodius Pa-
triarcha Antiochenus, & Archiepiscopi, atque
Episcopi nationis Maronitarum, omnia quacumque
ipsis Sanctissimus Dominus Noster BENEDICTUS
Papa XIV. per suas Apostolicas Literas in forma
Brevis die 1. Septembris 1741., 14. Februarii
1742., 13. & 16. Martii 1743. injunxerat &
præceperat, exactè accurateque in Conventu Hariffæ
in Monte Libano mense Octobri anni 1743. exe-
quuti sunt; Synodicas Literas rerum gestarum seriem
complectentes ad Sanctitatem suam, & ad Sacram
Congregationem de Propaganda Fide scripserunt,
quas Romam hoc anno 1744. die 31. Maji P. De-
siderius de Domo Basciana, P. Jacobi Lucensis
Ablegati Apostolici Secretarius, pertulit. His in
Literis significant, teterrimum schisma, quod ex du-
plici in Patriarcham Maronitarum Electione consti-
tutum fuerat, utroque Electo mandatis Pontificiis ob-
temperante, penitus evanuisse; ac Simonem Evo-
dium auctoritate Apostolica electum Patriarcham, ab
universis Maronitis exceptum fuisse: Synodi præte-
rea, Montis Libani a Sanctitate Sua probata, ac
confirmata statuta, legeque sese adamussim servaturos,
Patriarcham ipsum, Archiepiscopos, & Epis-
copos coram antedicto Ablegato Apostolico spondidisse.

Tam læto accepto nuncio, Sanctissimus Dominus
Noster statuit in proximo Consistorio facti tam me-
morabilis seriem Fratrum suis Sanctæ Romanæ Ec-
clesiæ Cardinalibus palam facere; eaque insuper per-
agere, qua Electus Simon Petrus Patriarcha, &
Præsules Maronitæ postulabant. Indictum itaque
fuit de more Secretum Consistorium die 13. Julii
1744., & peculiariter nomine Sanctitatis Suae per
R. P. Ignatium Reali primum Cereemoniarum Ma-
gistrum Collegiis tam Episcoporum Pontificio Solio
Assistentium, quam Protonotariorum de numero
Participantium, nec non Reverendæ Cameræ Apo-
stolicæ Procuratore Fiscali hac de re admonitis, ead-
em die, postquam in Secreto Consistorio Ecclesi-
arum propositiones, ac alia occurrentia negotia fue-
rant absoluta, Aula Consistorialis foribus undequa-
que apertis, in illam, præter prædictos Prælatorum
ordines, quamplurimis etiam Nobilibus, & Colle-
giorum Pontificiorum Alumnis, aliisque Orientali-
bus, & præcipue Maronitis, introeundi potuit ad-
itus.

His dispositis, admonitisque Eminentissimis Ma-
rino, & Mosca antiquioribus ex presentibus San-
ctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus Diaconis, us
ad latus Sanctitatis Suae accederent, eidem Assi-
stentes, præcedentibus ad arcendum populum duo-
bus ex servientibus armorum, qui & Mazzerii
vocantur, ab uno ex DD. Cereemoniarum Ma-
gistris, per Aula portam è regione Pontificia Se-
dis in Consistorium introductis fuisse D. Joseph
Andreas Scaraminius Sacræ Consistorialis Aule Ad-
vocatus, R. P. Josephus Simonius Assemanus Pro-
curator Electi Patriarchæ, & P. Desiderius de
Domo Basciana ab antedicto Ablegato Apostolico cum

literis

Dat. die 11.
Aug. 1744.

litteris ejusdem Patriarchæ, & Præsulum Maronitarum in Urbem adlegatus. Cum autem ante Consistoriale scannum antierius in Tetragoni exitu in genua provoluit essent, Dominus Scaramutius scilicet in medio, R. P. Assemanus a dextris, & P. Desiderius a sinistris, idem Dominus Scaramutius Sanctitatem Suam sic fuit alloquutus.

Allocutio D. Advocati Sacræ Aulae Consistorialis.

BEATISSIME PATER.

HABET SANCTITAS VESTRA ad sacros provolutum pedes Procuratorem Simonis Petri Electi Patriarchæ Antiocheni Maronitarum. Nunciat idem Procurator, Reverendus nempe Pater Joseph Assemani, quid ante, quid post Electionem tum ab Electo Patriarcha, tum ab Archiepiscopis, & Episcopis dictæ Nationis opportunè gestum est, Deo Optimo Maximo annuente piissimæ SANCTITATIS VESTRÆ voluntati, quæ sicuti univèrsis Catholicis gentibus prospicere indefinenter curat, ita sapientissima dedit mandata, quibus Maronitas ad Religionis, ac disruptæ inter ipsos pacis tranquillitatem restitueret; Et profert transmissa authentica documenta, SANCTITATI VESTRÆ exhibenda, quibus hæc omnia humillimè significet, atque referret.

Tum verò Sanctissimus de Maronitarum patria, origine, Patriarchatu, fide, & eximio in Sanctam Sedem obsequio præfatus, quid ante & post electionem Patriarchæ in Monte Libano a Maronitis Præsulis, & hic in Urbe a Sanctitate Sua gestum fuerit, ornatissima & doctissima hac Allocutione exposuit.

Allocutio Sanctissimi Domini Nostri.

Venerabiles Fratres.

ANTEQUAM Vos certiores faciamus de iis, quæ contigerunt in electione Venerabilis Fratris Simonis Petri Patriarchæ Antiocheni, nonnulla Vobis in antecessum referre necesse est.

Non dubitamus eruditioni vestræ compertum esse, Maronitas Christianos Syros ad Patriarchatum Antiochenum pertinere: quippe qui Syriam, & Phœniciam maritimam ac mediterraneam, tum etiam Palestiniam, Cyprum, Ægyptum, aliasque Orientis partes incolunt; quorum tamen maxima pars in Monte Libano commoratur.

Eruditioni pariter vestræ notum esse censemus, quod sæculi septimi prope finem cum hæresis Monothelitarum in Patriarchatum Antiochenum grassaretur, Maronitæ, quò se ab ea contagione integros servarent, statuerunt sibi Patriarcham eligere, qui a Romano Pontifice confirmaretur, ab eoque Pallii dignitatem acciperet. Cum autem, pluribus deinde sæculis elapsis, Saraceni Antiochiam, depulsis inde Latinis, occupassent; cumque Latini ipsi Catholici in Montem Libanum, ubi a Patriarcha Maronitarum perbenignè recepti sunt, secessissent; Alexander IV. Romanus Pontifex Patriarcham ipsum Maronitarum Antiocheni Patriarchæ titulo decoravit: quem quidem titulum ad hanc usque diem Patriarchæ Maronitæ retineat, etiam si in Monte Libano sedem perpetuam habuerint.

Professio Maronitæ fuerunt semper, quales & hodie sunt, integre Catholici, cum hac Sancta Sede conjuncti, & erga suam Patriarcham, tum etiam erga Romanum Pontificem obsequii ac reverentiæ pleni. Cum autem homines sint, mirandum non est, aliquando humani quicquam inter eos accidisse, & accidere, in eo præsertim, quod eorum Patriarcham spectat.

Recordari potest unusquisque Vestrum, quid acciderit in Pontificatu felicis recordationis Clementis XI. qui, Patriarcham Jacobo deposito, cum injuriam præclaro illo Præsuli, tum etiam Apostolicæ Sedis juribus, quæ electionem ejus confirmaverat, illatam nosset, Patrem Laurentium a Sancto Laurentio ex Minoribus Observantiæ, tum Sancti Sepulcri Custodem, deinde Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalem, eodem misit, ut, auditis iis, quæ Patriarchæ opponebantur, ad hanc Sanctam Sedem illa referret. Quo factò, cum in Congregatione de Propaganda Fide fuisset res maturè discussa, Congregatio ipsa, optimi Præsulis innocentiam cognita, in Patriarchalem Sedem, unde fuerat injustè dejectus, eum esse restituendum censuit. Cumque sententiam hanc Summus Pontifex ratam habuisset, ad optatum finem deducta res fuit. Quocirca Maronitæ hoc novum suæ erga Romanam Sedem obedientiæ dederunt argumentum.

Pontificatus quidem nostri tempore nullus fuit, Deo favente, apud eos Patriarcha depositus. Sed aliud contigit, quod molestiā non exiguam animum nostrum affecit. Decessit anno millesimo septingentesimo quadragesimo secundo Josephus Petrus Gazenus Patriarcha: & cum Archiepiscopi, & Episcopi Maronitæ ad Successorem eligendum de more convenissent, in factiones duas divisi sunt; quarum altera elegit, seu postulavit Patriarcham Elsam Archiepiscopum Arceasem, altera Tobiam Archiepiscopum Cypri. Facile erit unicuique Vestrum animo concipere, qualis esset Maronitarum Catholicorum Montis Libani ex duplici illa electione conflictus animorum, ac perturbatio. Alii quidem uni, alii alteri electo adharebant: & ecce dissensio, & schisma eò magis periculosum, quò magis regio illa ab Apostolica Sede remota est, & in medio Principum infidelium, immo, dici potest, in manibus Turcarum posita. Quare Nos ex his omnibus summam Catholica Religionis perniciem in ea regione metuebamus, in qua perpetuò, peculiari Dei gratiā, incorrupta viguit.

Uterque electus, seu postulatus Romanæ Sedis auctoritatem imploravit: uterque nuntium ad Nos ablegavit, precibusque insistit, ut, competitoris electione, seu postulatione rejecta penitus ac deleta, electionem, seu postulationem sui firmam ratamque haberemus, cum utraque pars opportuna ad id documenta, & bene longas facti & juris Scripturas a Patronis & Advocatis utriusque partis Romæ compositas Nobis exhibuisset.

Cum igitur de electione, aut postulatione in Oriente facta res ageretur, visum fuit Nobis expedire, ut Cardinales aliquot ex Congregatione Generali de Propaganda Fide seligerentur, qui coram Nobis congregati, utriusque competitoris jura rationesque accuratè perpenderent, Examiniatis itaque, quantà potuit diligentia, pro utraque parte juribus, & rationibus, una eademque fuit Cardinalium sententia, neutram electionem, seu postulationem posse a Nobis ex præscripto Sacrorum Canonum admitti, seu confirmari. Ex quo autem neutra subsisteret, propositam fuit, an, & quamnam ex illis a Nobis sanari, seu Apostolicâ auctoritate roborari deberet. Sed communi pariter consensu decretum est, nullam esse sanandam. Consultum fuit denique, quid consilii in ejusmodi rerum statu capere expediret. Summa fuit, illud arbitrio, & prudentiâ nostrâ relinqui.

Observabantur animo nostro variæ, & graves cogitationes propter ejusmodi rei difficultates, quæ passim occurrebant. Communicatâ itaque re cum Venerabili Fratre nostro Vincentio Cardinali Petra Episcopo Prænestino, & Congregationis

de Propaganda Fide Praefecto, cujus doctrina, & spectata in rebus Canonice intelligentia atque usus, praeter tot praecleara Opera edita, Nos certe Testes sumus, cum saepe, dum in minoribus essemus, frequenti cum eo congressu convenerimus; statuimus aliquorum Pontificum Praedecessorum nostrorum vestigiis insistere: qui licet sedulo caverent, ne jus alienum laederetur, neque electionum canonicarum jure privarentur ii, qui illud obtinebant, cum nihilominus animadvertent, electum, nullam licet sui culpa, Ecclesia tamen bono, minime profuturum; aut pluribus electis, si alter alteri praeretur, turbas nequaquam sedari, sed magis augeri; neque inde pacem populorum regimini adeo necessariam sperari ullo modo posse; alium quidem extra electos, seu postulatos assumpserunt, sive assumptum probaverunt.

Quocirca illustre satis exemplum Nobis in Annalium Ecclesiasticorum monumentis occurrit. Defuncto S. Eustathio Patriarcha Antiocheno, cum Ariani quemdam ex suis, Euzojum nomine, Catholici vero Meletium Patriarcham elegerint, Lucifer Calaritanus, & Eusebius Vercellensis Episcopus, qui id temporis in Oriente Sedis Apostolicae legatione fungebantur, electionem utriusque nullam irritamque declararunt, & Patriarcham statuerunt Paulinum: id quod Summis Pontificibus Liberio, & Damaso confirmatum fuit, tum etiam Sancto Athanasio cum Ecclesia Alexandrina, & Divo Hieronymo, qui ab eodem Paulino ordinatus fuerat Presbyter, maxime probatum.

Hoc praeclearum exemplum & Nos secuti, ad elidenda discordiarum semina, pacemque inter Maronitas conciliandam, Simonem Petrum Evodiam Damasci Archiepiscopum in Patriarcham Antiochenum Maronitarum elegimus, & constituimus. Fuit Evodius Romae a puero in Collegio Maronitarum educatus, ibique liberalibus disciplinis institutus, clarum de se nomen reliquit. Est ille inter Episcopos Maronitas Decanus. Aberat longe a turbarum praesentium tumultu, quibus se minime miscuerat; seseque ab omni ambitu alienum ostenderat, cum omnem operam posuisset, ne Patriarcha eligeretur. Hunc itaque Patriarchatu praeter ceteris dignum censuimus, atque illi Patriarchae dignitatem contulimus, spe freti, hac ratione Nos Ecclesiae illius bono maxime profuturos, & schisma omne penitus extinctum iri. Complures igitur Apostolicas Literas expediri mandavimus, easque Fratri Aloysio e Casali majori ex Ordine Minorum de Observantia, in Collegio Sancti Bartholomaei ad Insulam linguae Arabicae Lectori traditas, per ipsum deferri curavimus ad Patrem Jacobum Lucensem ejusdem Ordinis in Terra Sancta Visitatorem, & Vicarium Apostolicum, quem quidem Nos ad Maronitas Apostolicae Sedis Alegatum constituimus. In iis autem Literis illud expressè declaravimus, hanc Patriarchae electionem non a Nobis esse factam ad jus tollendum Episcopis Maronitis in futuris successivè electionibus suorum Patriarcharum, sed ad disensiones amputandas, eorumque Ecclesiae pacem, ac tranquillitatem restituendam.

Ecce, quod Vobis exponendum erat, antequam Patriarcha electi, tum Episcoporum, & Archiepiscoporum Maronitarum litera, tum etiam documenta perlegerentur, ex quibus quidquid in ejusmodi re factum sit, facile intelligetis.

Expleta Sanctissimi Allocutione, R. P. Assemanus Procurator, & P. Desiderius Literas Patriarchae, & Praesulum Maronitarum in theca auro ornata repositas praemanibus gestans, comitante Cerebomiarum Magistro, ad desculandum Sanctitatis Suae pedes, consuetis emissis genuflexionibus,

accessere. Et Assemanus quidem eductas e theca literas, ori prius in obsequii signum admotas, Sanctissimo Domino Nostro humillimè obtulit: Sanctissimus autem illas R. P. Vincentio Lucchesinio Brevis Apostolicorum ad Principes Secretario tradidit, ut prius Arabice a D. Andrea Scander, linguae Arabicae in Urbis Archigymnasio, & in Collegio Urbano de Propaganda Fide Professore, atque Interprete, recitarentur; deinde Latine ab eodem R. R. Lucchesinio. Inde vero praefati R. P. Assemanus, & P. Desiderius redeuntes, in loco suo juxta D. Advocatum Consistorialem genuflexi confiterentur; donec Litera, quo hic impressa sunt ordine, legerentur.

Archiepiscoporum, & Episcoporum Maronitarum Documentum.

IN NOMINE DOMINI AMEN.

Die septima mensis Octobris Anno 1743, hora quarta post meridiem, convenerunt Illustrissimi ac Reverendissimi Domini Archiepiscopi, & Episcopi Nationis Maronitarum in Ecclesia Sanctae Mariae, & Sanctorum Apostolorum Petri & Pauli Fratrum Minorum in Arissa, jussu Reverendissimi Patris Jacobi de Luca Ablegati Apostolici. Postquam autem idem Ablegatus antedictos Antistes adhortatus fuisset, eorumque animum ad hoc preparasset, ut debitam Decretis Sanctae Sedis obedientiam, submissionemque exhiberent, invocato Sancto Spiritu jussit, primum quidem recitari, atque promulgari Ablegationis suae Breve Pontificium: deinde alterum Breve, quo Illustrissimorum ac Reverendissimorum Episcoporum Eliae, ac Tobias ad Antiochenum Nationis Maronitarum Patriarchatum Electiones irritae, ac nullae declarabantur. Tertium denique Breve, quo Simon Archiepiscopus Damasci a Summo Pontifice feliciter Regnante ad eundem Patriarchatum evehebatur. Cumque haec Brevia omnes audicione accepissent, ut propensiori quodam studio se obedientes, ac morigeros mandatis Pontificiis ostenderent, illico ad Aram maximam, cujus in medio Illustrissimus ac Reverendissimus electus ac declaratus Patriarcha sedebat, sese contulere, eique tamquam suo Patriarchae se subditos subiectosque professi sunt.

His quietè tranquilleque gestis, agitari ceptum est de modo ac tempore peragendae publicae Ecclesiasticae Cerebomiae, quae ab ipsis in Patriarchatum inauguratione servari consuevit. Ea vero ad undecimum ejusdem mensis diem, Divino favente Numine, indicta fuit. Sacram autem illam functionem, qua majori optandum esset pace ac tranquillitate, circa horam diei septimam, in eadem Ecclesia inchoavit, perfecitque Illustrissimus ac Reverendissimus Dominus Elias, una cum reliquis Illustrissimis ac Reverendissimis Archiepiscopis, & Episcopis, qui ut horum omnium indubium darent testimonium, praesentibus literis scripto chirographum, propriumque sigillum apposuerunt.

Datum in Arissa die 12. Octobris anno 1743.

Archiepiscopi, & Episcopi.

Elias Arca.
Philippus Lystra.
Stephanus Botri.
Gabriel Ptolemaidis.
Ignatius Tyri.
Joannes Beryti.
Michael Paneadis.
Tobias Neapolis.

Epistola

Epistola electi Patriarchæ ad Sanctissimum.

Sanctissimo ac Beatissimo Patri, ac Domino Nostro

BENEDICTO XIV.

PONTIFICI MAXIMO

Christi Domini Vicario, & Petri Apostoli Successori.

SANCTISSIME PATER.

EGO Simon Petrus Evodius, olim Damasci Archiepiscopus, nunc verò miseratione Dei, & Sanctitatis Tuæ beneficio Patriarcha Antiochenus, flexis genibus ad purissimos tuos Pedes submisit ac feverenter provolutus, Beatitudini Tuæ expono, Apostolicas me literas accepisse, quibus mihi demandasti, ut Patriarchalem Nationis Maronitarum Dignitatem susceperem. Tua igitur ipsius gratia, & in obsequium Apostolici mandati tui, id munus suscepi, tamen nihil esse in me cognoscerem, quare hoc mihi beneficium conferatur, aut quo pacto humeris meis onus istud portare queam. Venerabiles autem Fratres mei Archiepiscopi, & Episcopi non modò non sunt mihi reluctati, sed summa potius cum reverentia & obsequio, subjectionem, & obedientiam coram Reverendissimo Patre Jacobo de Luca, Sanctitatis Tuæ Ablegato, exhibuere. Oro itaque, quæsoque, pro tua illa Tibi insita erga omnes benignitate singulari, ut cæleste mihi auxilium precibus tuis a Deo implores, cujus in terris vices geris: sum etenim undequaque calamitatibus, ac molestiis circumseptus.

Porro nostrarum apud Sanctam Apostolicam Romanam Sedem causarum Procuratorem deputavi, ac præfeci R. P. D. Josephum Assemanum, Virum in Ecclesia Dei celebritate nominis clarum: qui Pallium confirmationis a Sanctitate Tua suppliciter nomine meo petat, impetret, atque recipiat: Quam mihi gratiam in Apostolicis literis, pro tua Te humanitate non degeneraturum significasti. Eidem verò Procuratori ante omnia mandavi, ut debitam Sanctitati Tuæ, & Apostolicæ Sedi, quæ Orthodoxæ Fidei petra est, & fundamentum, sine quo salus æterna obtineri nequit, obedientiam omnino præster; & quoniam mihi procul agenti, quantum vellem, & optarem, fas non est, ipse coram maximas Beatitudini Tuæ gratias verbis accuratissimis agat, de collato mihi Patriarchalis Dignitatis beneficio, deque acceptis muneribus omnibus, quæ ad bonæ memoriæ Decessorem meum a Te transmissa fuerant: quæque per Ablegatum tuum sunt mihi tradita. His sanè donis incredibilem tuam erga me amorem, ac singularem humanitatem, ut libenter agnosco, ita studio colam sempiterno.

Idem Ablegatus tuus recitavit mihi, & Venerabilibus Fratribus meis Archiepiscopis, & Episcopis, alias Apostolicas literas, quibus nostram Synodum in Monte Libano nuper celebratam Sanctitas Tua confirmare dignata est. Reliqua præterea Decreta ad eam rem spectantia, quæ post confirmatam Synodum edita fuerunt. Hæc porro omnia, qua decet, animi submissione & excepimus, & probavimus: Nosque eadem ad exitum perducturos spondimus: quod Apostolicis tuis Deo acceptis, gratisque precibus freti speramus.

Antequam autem Patriarchalem Dignitatem inire, orthodoxæ Fidei Professionem, ac juramentum fidelitatis de more præscriptum emissi coram Venerabili Fratre meo Elia Masebi, Archiepiscopo Arcensi, & coram Apostolico

Ablegato tuo, quem commissi sibi muneris partes omnes prudenter, diligenter, accurateque implevisse testamur.

Obsecro itaque, ut me in tuorum servorum numerum amodo adscribas: sunt enim & alia quædam negotia, quæ ad Me, & ad nostram Antiochenam Sedem pertinent, quæque laudatus noster Procurator Sanctitati Tuæ est expositurus. Id quæso gratiæ mihi novellæ plantæ tuæ concede, ut quas ille nomine meo porriget, ne patiaris pro tua eximia, ac universum terrarum orbem complectente benignitate, irritas esse & inanes preces.

Ipsius verò Procuratoris mei rationem habere velis. Sunt enim magna illius in Apostolicam Sedem merita, nec minora erga Antiochenam Ecclesiam nostram beneficia. Nos autem non fugit, extitisse quosdam, qui apud Sanctitatem Tuam ipsi labem infamiæ aspergere sunt conati. Te igitur etiam, atque etiam rogo, ut pro tua, quæ in universo mundo celebratur clementia, illius rationem habeas, neve fidem tribuas eorum dictis, qui eidem adversantur. Præclara etenim, quæ gessit opera, animique ipsius candor, ac fervens Religionis studium, eundem declarant contra jus, & æquum ab adversariis infimulatum fuisse.

Hæc omnia, Sanctissime Pater, precibus a Te, quam possum, studiosissime contendo, tuisque iterum sanctis pedibus demississima oscula desigens, Deum oro, & obtestor, ut ad multos Te annos sanum, & incolumem servet.

Datum in Conventu Arisæ in Chesroano die 12. Octobris Anno 1743.

Sanctitatis Tuæ humillimus, & obsequiosissimus Servus, & Creatura.

Simon Petrus Evodius Patriarcha Antiochenus.

Epistola Archiepiscoporum, & Episcoporum ad Sanctissimum.

Sanctissimo ac Beatissimo Patri, ac Domino Nostro

BENEDICTO XIV.

PONTIFICI MAXIMO

Christi Domini Vicario, & Petri Apostoli Successori.

SANCTISSIME PATER.

NOS Archiepiscopi, & Episcopi Antiochenæ Sedis, Sanctitatis Vestræ Servi, ad puros Vestros Pedes submisit, ac reverenter provoluti significamus, Reverendissimum Patrem Jacobum de Luca Ablegatum Vestrum, statim atque huc pervenit, Apostolicas ad Nos literas Vestras pertulisse, quibus lectis & auditis, continuo Nos omnes Reverendissimo Domino Simoni Patriarchæ a Sanctitate Vestra constituto obedientiam exhibuimus, tanta cum animorum consensione, ut nemo nostrum contra vel hifcere, vel unum verbum proferre ausus sit. Idque in obsequium Sanctitatis Vestræ, & Sedis Apostolicæ: est enim Nobis exploratum, & compertum, Apostolicam Sedem esse Petram Orthodoxæ Fidei, quam a Majoribus nostris accepimus: Nosque universi parati sumus sanguinem nostrum in illius gratiam profundere. Gratias igitur Sanctitati Vestræ agimus, quam possumus, maximas de Apostolica, quam nostri gessistis cura, in hoc præsertim calamitoso rerum statu, in quo eramus constituti.

Idem Reverendissimus Ablegatus Vester, qui munere suo apud Nos prudenter, sapienter, ac studiosissime defunctus est, alias Nobis tra-

didit Apostolicas literas Vestras, quibus Synodum nostram Libaniticam confirmatis : quas quidem literas, qua filios obsequentissimos decet, reverentia susceperimus : obsecrantes Deum Optimum Maximum, ut quae in ea Synodo sunt constituta, opere impleamus, quod sanctis precibus Vestris, & Apostolica Benedictione freti, Nos facturos speramus.

Quod reliquum est, Te etiam atque etiam, Beatissime Pater, rogamus, ut antedicto Patriarchae nostro una cum reliquis consuetis spiritualibus muneribus Pallium confirmationis mitatis ; atque iterum prono corpore ad terram procumbentes, Sanctos Pedes Vestros reverenter deosculamur, Deumque rogamus, ut Sanctitatem Vestram diu servet incojumem. Amen.

Datum in Conventu Atrissae in Chesroano die undecima Octobris Anno Christi 1743.

Sanctitatis Vestrae humillimi, & obsequentissimi Servi Archiepiscopi, & Episcopi

Elias Arca.
Philippus Lystra.
Stephanus Botri.
Gabriel Prolemaidis.
Ignatius Tyri.
Joannes Beryti.
Michael Pancadis.
Tobias Neapolis.

Absoluta antedictarum Epistolarum Arabica lectione, & Latina eorumdem interpretatione, D. Advocatus Consistorialis hanc Allocutionem adjecit.

Allocutio D. Advocati Consistorialis.

AUdivit ex his SANCTITAS VESTRA, quantam Electus Patriarcha se gesserit humilitate simul, atque solertia : quantam Archiepiscopi obedientiam, ut quae sibi per Literas in forma Brevis injuncta fuerunt, sedulo executioni mandarent. Dum ergo obsequentissimos sese Filios praestiterunt, paternam SANCTITATIS VESTRAE exorant clementiam, ut Apostolicam, quatenus opus est, confirmationem iis omnibus, quae in ipsorum Synodo tam ante, quam post receptam praefati Patriarchae Electionem acta sunt, largiri dignetur.

Post hac Sanctissimus intermissam Allocutionem proseguens, Electum Patriarcham, & Praesules, totamque Maronitarum nationem, necnon ipsum Ablegatum Apostolicum, hoc laudum praconio exornare, simulque quaecumque ab ipsis in executionem Brevium Apostolicarum gesta fuerunt, benigne approbare, & quatenus opus sit, Apostolica auctoritate confirmare dignatus est.

ALLOCUTIO SANCTISSIMI.

INtellexistis jam, Venerabiles Fratres, omnipotentis Dei ope, Antiocheni Patriarchae electioni finem summa cum pace impositum, & ea ratione, quam Nos, Deo ipso, ut putamus, inspirante, proposuimus. Simon Petrus Evodius Damasci Archiepiscopus ad Patriarchatum electus est. Apostolica nostra Brevia singulari veneratione recepta sunt, & executioni mandata. Pater Jacobus Lucensis, Ablegatus Apostolicus, multa cum laude se gessit. Duo illi Praesules, Elias, & Tobias, qui, ut paulo ante audistis, in Patriarcham electi fuerant, vix audita Patriarchae electione a Nobis facta, statim acquieverunt ; & ipsimet Patriarchae sese subjicientes, palmam profecto fecerunt, quanta sit eorum erga hanc Sanctam Sedem obedientia. Commendatione pariter summa digni sunt Archiepiscopi, & Praesules Maronitae, tum etiam tota Maronitarum gens. Proinde Nos amplissima illa elo-

gia, quibus Romani Pontifices Praedecessores nostri eam cohonestarunt, libenter subscribimus : cum Pius IV. in quibusdam suis Apostolicis Literis affirmaverit, tot millia hominum, quibus componitur, nunquam adorasse Baal ; qui tamen haereticis, & schismaticis circumfessi, semper tamen in Christiana Fide, & Catholica Religione constantes perfluerunt : cum Clemens VIII. hoc ipsum confirmaverit, addendo, Maronitas Romanae Ecclesiae, Parenti omnium fidelium, & Magistris, semper obedientiam praestitisse : cum Paulus V. in suis Literis Maronitas rosarum similes esse dixerit, quod, singulari Dei gratia, inter spinas infidelitatis in Oriente florent : cum Urbanus VIII. in suis pariter Apostolicis Literis asseruerit, non concidisse Carmeli decus, neque extinctam esse Libani gloriam ; quandoquidem Patriarcha, Praesules, & Sacerdotes Maronitae in Apostolica Sede, ac Romano Pontifice Divi Petri auctoritatem venerantur : cum denique Clemens XI. in suis Apostolicis Brevibus in lucem editis familia, & alia plurima in Maronitarum commendationem congerisset.

Utuntur Maronitae Ritu huic Sanctae Sedi probato, quique ad Ritus Romanum quamproxime accedit : cum & ipsi in azymo, non in fermentato conficiant : Sacras Vestes ad Ecclesiam Romanam formam adhibeant : Missas privatas, pluresque in diem super eodem Altari celebrent : neque in Missa aquam calidam, ut Graeci, apponant ; cum denique soli Episcopi Confirmationis Sacramentum conferant : & novum Calendarium juxta correctionem Gregorianam apud eos in usu sit. Quare nonnulla legentes ipsorum monumenta ad Nos hac occasione transmissa, mirati sumus, quod quae circa novum suum Patriarcham, licet antea ordinatum Episcopum, praestant, ea Consecrationis nomine vocarent. At verò si conferantur, quae ipsi faciunt cum Patriarcha, qui Episcopus non sit, cum iis, quae facere solent cum Patriarcha ad Episcopatum jam promoti, facile erit intelligere, hanc quidem non esse Ordinationem, neque veram Consecrationem, sed solemnem potius benedictionem, ac publicam obedientiae protestationem, aut etiam Divini super ipsum Patriarcham, ejusque regnum auxilii implorationem. Et sane apud nostrates quoque Auctores, immo in quibusdam Pontificum Romanorum Literis Ordinatio, & Consecratio pro benedictione, electione, ac solemni auguratione usurpantur. Neque verò apud illos id novum ac recens inventum, sed ritus, & caeremonia ex vetusto Rituali Syriaco deprompta : quemadmodum Petrus Maronitarum Patriarcha ad Leonem X. retulit, & in ultima Libanensi Synodo ab hac Sancta Sede confirmata, tantoque, ut audistis, plausu recepta, explicatur.

Ut verò eò revertamur, unde discessimus, primum Deo immortalis, bonorum omnium datori, gratias, quantum possumus, ex corde agimus. Deinde quaecumque gesta sunt in executionem Brevium nostrorum ab Episcopis, & Archiepiscopis Maronitis pro Simone Evodio Damasci Archiepiscopo, & a Nobis Patriarcha Antiocheno per Literas Apostolicas constituto, approbamus, & quatenus opus sit, auctoritate Apostolica confirmamus.

Peracta Sanctissimi Allocutione, Dominus Scaramvicius Advocatus Consistorialis instantissime eidem Pontifici pro Pallio supplicavit, in haec verba.

Instantia D. Advocati pro Pallio.

Non beneficentiae tuae, PATER SANCTISSIME, hic finis est. Ecclesiam Antiochenam a dissidiis purgasti : Patriarcham ei dedisti acceptissimum, ac meritissimum : Quae acta sunt, Tua benignitate, atque auctoritate confirmasti.

Supereft nunc, ut quod complementum est, Patriarchalis Dignitatis, eidem pari humanitate concedas; Pallium scilicet de Corpore Beati Petri Apostolorum Principis sumptum, in quo Pastoralis Officii plenitudo continetur, & pro quo obrinendo idem Rev. Pater Joseph Affemani hic præfens peculiari legitimo mandato suffultus, Electi Patriarchæ Simonis Petri nomine, instantèr, instantiùs, & instantissimè supplicat.

Cui postulationi Sanctissimus Dominus Noster benignè annuit, inquitens.

ALLOCUTIO SANCTISSIMI.

Non semel hac nostrâ ætate Archiepiscopi, & Patriarchæ Orientales honore Pallii donati sunt. Consimili celebritate Pallium a Clemente XI. pro Patriarcha Alexandrino Nos postulavimus, & obtinimus, cum inter Advocatos Consistoriales ageremus. Nos item manibus nostris eodem ornavimus Petrum Abrahamum Armenorum Catholicorum Patriarcham. Nos ipsi hoc anno ad Cyrillum Patriarcham Antiochenum Græcorum Melchitarum electum illud solenni ritu misimus. Itaque libenter admittimus petitionem Pallii Nobis factam pro Simone Petro Patriarcha Maronitarum electo, statim ac ipse Fidei professionem rursus emisit, erga hanc Sanctam Sedem juramento fidei de more præfinito.

Quin etiam uberiora tam erga ipsum Patriarcham electum, quam erga Clerum universum, & Populum Maronitarum, benevolentia Nostræ argumenta exhibere cupientes, Pauli V. Prædecessoris Nostris exemplo, qui peculiari suâ Constitutione ad Petrum Patriarcham Maronitarum Apostolicam Benedictionem misit, cum facultate Clero, & Populo Maronitarum benedicendi, & Indulgentias elargiendi, Nos quoque prædicto Simoni Patriarchæ Apostolicam Nostram Benedictionem amantissimè impartimur, eique facultatem tribuimus, ut sive per se, sive per alium Episcopali dignitate fulgentem, dilecto Clero ac Populo Maronitarum, eorumque domibus, agris, prædiis, & bonis quibuscumque, solenni ritu semel benedicere; iis verò utriusque sexus, qui per Pœnitentiæ Sacramentum a peccatis expiati, & Sanctissimâ Eucharistiâ refecti, benedictioni hujusmodi præsentem interfuerint, Plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, eadem auctoritate nostrâ Apostolicâ largiri possit ac valeat.

Hac allocutione completa Procurator Generalis Sanctitatis Suae, & Camera Apostolica in Consistorio Cappa indutus ad RR. PP. Protonotarios & Notarios Apostolicos conversus, in hunc modum interpellavit.

Ego Johannes, Philippus Toppi Sanctissimi Domini Nostris, & Camera Apostolicæ Procurator Generalis rogo vos omnes Protonotarios, & Notarios Apostolicos hic præsentem, ut de omnibus gestis a R. P. Simone Petro Electo Patriarcha Antiocheno, ut ex authenticis Literis ejusdem nuper lectis audistis; nec non de Actorum per eundem Electum Patriarcham, Archiepiscopos, & Episcopos gestorum approbatione, ac concessione Pallii eidem Patriarchæ Sanctissimo Domino Nostris, Decretoque super illius concessione a Sanctitate Suae benignè edito, unum, seu plura, publicum, seu publica conficiatis Instrumentum, vel Instrumenta ad perpetuam rei memoriam.

Tunc antedictorum Protonotariorum Decanus subdidit. Conficiemus. Et ad imos Sanctitatis Suae Cubicularios conversus, dixit: Vobis Testibus.

Denique R. P. Affemanus electi Patriarchæ Procurator, pro singularibus a Sanctitate Suae collatis beneficiis, ejusdem Patriarchæ nomine gratias acturus, in hunc modum verba fecit.

Gratiarum actio nomine electi Patriarchæ.

BEATISSIME PATER.

Non uno Tibi nomine Simon Petrus Evidius, Confanguineus meus, a Te electus, & confirmatus Antiochenus Maronitarum Patriarcha, gratias agit immortales, & referet quotidie maximas. Nam Synodum Nationalem in Monte Libano Apostolica auctoritate celebratam, cujus ipse pars magna fuit, ejusque leges, atque Constitutiones, quibus *Ecclésiastica Disciplina facilius retineri possit, & omnis suspiciosa consuetudo a rebus sacris prorsus amovetur*, supremo Tuo judicio decretoque probasti, ratas habuisti, servandasque iussisti. Quam verò Maronitarum Archiepiscopi, & Episcopi *duas in factiones divisi, ac duplici electo sue Nationis Patriarchæ, schisma constassent, & Catholicum suum Gregem, Deo, & Apostolicæ Sedi fidsimum, in discrimen adduxissent, ne per domesticas discordias a vera pietate discederet*, huic malo sapientissimè occurrere properasti, deleta utraque illa in Patriarchalem Sedem illegitima cooptatione. Cumulus denique eximie Tuae in Maronitas omnes, & in ipsum præcipuè Simonem Petrum, benevolentia ac benignitatis tum accessit, tum eundem, ad tantam Dignitatem non modo sua studia non conferentem, sed ne cogitantem quidem, Patriarcham Antiochenum delegisti, eique honorem Pallii de Corpore Beati Petri sumpti, in quo Pastoralis officii plenitudo continetur, summa cum celebritate contulisti. Verum his ommissis, quæ tantopere testata vulgataque sunt, illud plane verbis exprimere haud facile fuerit, quantum Sanctitati Tuae debeat, quod cum ipsius, tum suæ Gentis fidem, & obedientiam tam disertâ oratione, tamque incomparabili eloquentia, laudum præconiis exornasti. Quidquid autem hoc est, quod nuper Maronitæ fecerunt, Tui unius nutus omnes intuentes, & sequentes; id Tibi, **BEATISSIME PATER**, omni jure debebatur propter immortalia Tua, tuorumque Civium erga illos beneficia. Te enim admirante vehementissime, quod in tanta Dignitate vigil semper & intentus, quam maxima quæque totius Christiani orbis optime ac prudentissime regas atque disponas, in rebus etiam Montis Libani mira diligentia atque sedulitate, quasi id Tibi solum agendum esset, verferis. Bononienfium verò Civium Tuorum, qui de Maronitis optime sunt meriti, memoria nunquam apud ipsos confesceat: Gregorii, inquam, Tertii decimi Pontificis Maximi; Gabrielis Palaotti Cardinalis, primi Bononiæ Archiepiscopi; & Joannis Baptistæ de Lambertinis Societatis Jesu, gentilis Tui, viri Dignitatum abdicatione clarissimi: quorum primus Collegium hic in Urbe pro Maronitis fundavit, ex quo Collegio, tanquam ex Equo Trojano, tot Patriarchæ, Archiepiscopi, Episcopi, Abbates, & præstantissimi doctrina atque pietate Viri prodire: in quo etiam electus meus Patriarcha a prima ætate literis humanioribus eruditus, cæteras facultates, cum humanas, tum divinas summa cum laude est adsequutus. Alter ejusdem Collegii Protector, Tertius denique Rector, cum laborum curarumque suarum fructum retulere, ut complures insignis eruditionis, eximieque probitatis Alumnos temporibus suis floruisse gauderent. Hæc igitur studiosè, diligenterque meus Patriarcha apud se cogitans, Tuorumque magnitudine meritorum inductus, quod

Breve SSmii D. N. ad Joseph. Patriar. die 27. Sept. 1741.
Brevia ejusdem die 1. Sept. 1741., & die 14. Febr. 1742.
Brevia ejusdem die 13. Mar. 1743. & 17. April. 1744.

Breve ejusdem die 16. Mar. 1743.

Gregor. XIII. Bul. in fundat. Collegii Maronitar. die 27. Junii 1584.
Gabriel Card. Palaottus Protector Collegii Maronit. ab anno 1597. ad annum 1597.
P. Jo. Baptistæ de Lambertinis Soc. Jesu, Rector ejusdem Collegii. a die 17. Jun. 1594. ad diem 16. Feb. 1596.

Concil.
Labb. Tom.
14. pag. 334.
Vide Epist.
Monach. S.
Maronis ad
Hormifiam
Papam Tom.
4. Concil.
Labb. pag.
1451. & Re-
fponfionem
eufde Horm-
ifide Tom.
5. Concil.
Labb. pag.
143.

Pius IV.
Epist. ad
Moylem Ma-
ronit. Pa-
triarch. 1.
Sept. 1562.
Clem. VIII.
ad Sergium
Patriarch.
1. Aug. 1595.
Urban. VIII.
ad Johann.
Patriarch.
30. Aug.
1615.
Clemens XI.
ad Jacobum
Patriarcham,
Epifcopos,
& Maronitas
omnes 29.
Jan. 1721.
Breve SSini
D. N. die 16.
Mar. 1743.
Innoc. III.
Bulla ad Hie-
remiam Ma-
ronitarum
Patriarcham
die 3. Jan.
1715.
Pfalms. 79.

CIII.

De Applicatione Missæ Parochialis pro Populo,
Conventualis verò pro Benefactoribus Eccle-
siæ. Item de Divinæ Psalmodiæ cantu.

Venerabilibus Fratribus, Patriarchis, Archiepifco-
pis, cunctisque locorum Ordinariis per
Italiam constitutis.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Venerabiles Fratres, salutem, & Apostolicam
Benedictionem.

Pontifex Pa-
torales fol-
licitudines
cum Epifco-
pis libenter
comunicat.

CUM semper oblatas Nobis occasiones Apo-
stolica scripta dirigendi ad Fraternitates
Vestras libenter amplectimur, ut sinceræ No-
stræ erga Vos dilectionis argumenta frequenter
eluceant; tum verò majori animi alacritate idi-
psum præstamus, quum ad excitandum Frater-
nitatum Vestrarum zelum pro conservatione rectæ
disciplinæ in Clero regimini Vestro com-
missio, præsentibus rerum aut temporum condi-
tionibus commovetur. Nec enim impositum
imbecillitati Nostræ omnium Ecclesiarum solli-
citudinis onus aliter sustinere Nos posse confi-
dimus, quam si Divini Cultus augmentum, at-
que exactam Ecclesiasticarum Sanctionum in sin-
gulis Diocessibus custodiam, religiosa vigilan-
tiam Pastorum curæ, identidem inculcando,
commendemus.

De applica-
tione Missæ
Paroch. &
Conv. &c.
plura decre-
ta edita a
Cong. Conc.

§. 1. Hujus porrò Epistolæ ad Vos scribendæ
occasionem Nobis atque argumentum in primis
præbet onus illud, quod omnibus animarum
curam gerentibus incumbit, applicandi Missam
Parochialem pro Populo ipsorum curæ com-

missio; tum etiam applicatio Missæ Conventualis,
quæ pro Benefactoribus in genere faciendæ est
ab iis, qui Missas canunt in Ecclesiis Patriarcha-
libus, Metropolitanis, Cathedralibus, & Colle-
giatis; tum denique debitum psallendi, quo
tenentur Canonici prædictarum Ecclesiarum Cho-
ro assistentes. Cujus quidem argumenti minimè
nova, sed a Scriptoribus frequenter habita tra-
ctatio est; cumque ea res in hujus Almæ Urbis
Nostræ Congregationibus, & potissimum in Con-
gregatione Venerabilium Fratrum Nostrorum
S. R. E. Cardinalium Concilii Tridentini Inter-
pretum, cujus Secretarii munere olim in mino-
ribus constituti multos annos perfuncti sumus,
multoties discussa, ac definita fuerit; quoniam
earundem Congregationum Decreta plerumque
circa eam uniformia, & sibi consona prodierint,
eorumque Decretorum nonnulla etiam Pontifi-
ciam Prædecessorum Nostrorum approbationem
& confirmationem meruerint; minimè tamen
mirandum esset, eorum noticiam ad singulos
quoque Vestrum non adhuc pervenisse. Qua-
propter non modò opportunum, verum etiam
necessarium duximus, Encyclicam hanc Episto-
lam ad Vos scribere, per quam, sublata de-
mum diversarum, in quas Scriptores abierunt,
opinionum varietate, constans hujus Apostoli-
cæ Sedis sententiæ prædictis de rebus cuilibet
innotescat; & Fraternalitibus Vestris quædam
veluti norma, ac regula suppetat, juxta quam
Synodales, aliasque Vestras circa præmissa Con-
stitutiones, Ordinationes, seu Edicta, quorum
publicationem Vobis injungimus, dirigere vale-
atis. Eorum verò executionem, dum, jux-
tâ ea, quæ in præsentibus tenenda atque ser-
vanda præscribimus, omni, qua decet, solli-
citudine, ac vigilantia urgere studebitis, mi-
nimè dubitandum Vobis erit, ne Statutorum
Vestrorum implemento obicem, aut moram
asserere valeant recurfus ad hujus Nostræ Cu-
riæ Tribunalia forsitan habendi; utpote quos
omnino rejiciendos esse præcipimus, ac jube-
mus: Quamobrem has ipsas Literas Nostras
in singulorum Tribunalium Regestis aservari vo-
lumus, atque ad earum præscriptum, tam ip-
sorum Tribunalium resolutiones, quam de Ve-
stris decretis, quæ ipsis præsentibus inhærentes
edituri estis, judicia, exigi & conferri man-
daraus.

§. 2. Et quidem quod nuper enunciavimus,
Sacrosanctum Missæ Sacrificium a Pastoribus ani-
marum applicari debere pro Populo ipsorum
curæ commissio, id, veluti ex Divino præcepto
descendens, a Sacra Tridentina Synodo discrete
exprimitur *sess. 23. cap. 1. de Reformat.* per hæc
notabilia verba: *Cum præcepto Divino manda-
tum sit omnibus, quibus animarum cura commissa
est, oves suas agnoscere, pro his Sacrificium offerre.*
Et quamvis minimè defuerint, qui per inanes,
& frivolas interpretationes hujusmodi obliga-
tionem a Sancta Synodo memoratam de me-
dio tollere, vel saltem extenuare contenderint;
quum tamen relata Concilii verba satis clara
& perspicua sint, quumque prædicta Congre-
gatio ejusdem Concilii interpretationi priva-
tivè præposita, constanter edixerit, eos quibus
animarum cura demandata est, non modò Sa-
crificium Missæ celebrare, sed illius etiam fru-
ctum medium pro Populo sibi commissio appli-
care debere, nec illud pro aliis applicare, aut
pro hujusmodi applicatione elemosynam perci-
pere posse; quodque magis interest, quum hæc
intelligentia a Prædecessoribus Nostris Romanis
Pontificibus approbata fuerit, & confirmata;
nihil jam amplius ulli Vestrum desiderandum
superest, ut eam amplecti, eidemque obsequi,
necnon illius promptam executionem in Vestris
respective Diocessibus omni studio procurare
debeat.

Quibus in-
hærendo,
præfentes li-
teræ publi-
cantur.

Appellatione
remota, exe-
quendæ.

Applicatio
Missæ Paro-
ch. pro Po-
pulo, Con-
cilii Trid. &
Scdis Ap. de-
cretis san-
cita.